

TARİXİ MAHNILAR - ŞİFAHİ ƏNƏNƏLLİ MUSIQİDƏ VƏ BƏSTƏKAR YARADICILIĞINDA

Nailə MİR MƏMMƏDLİ

Azərbaycan ənənəvi musiqisində xalqın həyatını və parlaq musiqi istedadını eks etdirən çox zəngin mahni janrları formalaşıb. Azərbaycan xalq mahniları janr xüsusiyyətlərinə görə seçilərək xalq məişətinin müxtəlif cəhətlərini, onun tarixini, dünyagörüşünü eks etdirir. Xalq mahnilarının janr təsnifatında: zəhmət, ənənəvi-mərasim, məişət, tarixi, sosial etiraz, azadlıq hərəkatı və xalq üsyani və s. mövzularla bağlı mahnilar mövcuddur. Bütün bu mahni növləri öz məzmununa görə çox zəngindir.

Xalq mahnısı (eləcə də şifahi ənənəli musiqi irsi - muğamlar, aşiq havaları, xalq musiqisi) XX əsrin

əvvəllərində Azərbaycanda formalaşan bəstəkar yaradıcılığı üçün bünövrə olmuşdur. Bunu dahi bəstəkanımız Üzeyir Hacıbəylinin yaradıcılığı timsalında aydın görürük. Ü.Hacıbəyli öz əsərlərində xalq mahnilarından geniş istifadə etməklə, onları işləməklə yanaşı, həmçinin xalq mahnilarının janr xüsusiyyətlərindən və melodik-intonasiya quruluşundan bəhrələnərək, yeni əsərlər yaratmışdır. Ü.Hacıbəylinin yaradıcılıq ənənələrini ondan sonraki nəslin bəstəkarları da davam etdirmiştir.

Eyni zamanda, Üzeyir Hacıbəyli gənc bəstəkarları xalq mahnısından geniş surətdə istifadə etməyə

cağındır. O yazdı: "El mahnilarımız bizim müsiqi sərvətimiz və müsiqi mənbəyimizdir. Fəqət biz hələ bu sərvət və mənbədən layiqince istifadə edə bilməmişik..." (1, s.201). O, xalq mahnilarının gələcək nəsillərə ötürülməsinə böyük ehtiyat olduğunu qeyd edərək, onların müsiqi təhsilində, müsiqi yaradıcılığı və elmində mühüm əhəmiyyətini açıqlamış və öz yaradıcılığında bunun bariz nümunəsini göstərmişdir.

Xalq mahni janrlarına əsaslanan bəstəkarların mahni yaradıcılığında yeni cəhətlər özünü göstərir. Məsələn, əmək mahniları laylay, uşaq mahniları, lirik mahniları, tarixi mahnilar bəstəkar əsərlərində də rast gelinir, onlar oxşar və fərqli xüsusiyyətlərə malikdir (tematika, müsiqi dili və s.) ki, burlannaraşdırılması məqsədilə bu mövzuya müraciət etmişik.

Xalq mahnilarının müəllifi məlum olmasa da, onlannasas əslub xüsusiyyətləri bəstəkar yaradıcılığında, müəllif əsərlərində özünü göstərir. Məsələn, laylayın, əmək müsiqisinin, lirik mahniları və s. xalq və bəstəkar yaradıcılığında ümumi əslub xüsusiyyətlərini qeyd edə bilərik, eyni zamanda, bəstəkar mahnilarında müəllif dəst-xətti, dövrün tələbləri ilə bağlı cəhətlər - tematika, müsiqi quruluşu və s. üzə çıxır. Xalq müsiqisindən fərqli olaraq, bəstəkar yaradıcılığında yeni mahni janrları da meydana çıxmışdır - vətənpərvəlik mahniları, himnlər, marşlar, həmçinin, vətənin tərənnümü ilə bağlı mahniları və s. Ümumiyyətlə, mövzu və janr baxımından xalq və bəstəkar mahni yaradıcılığında ümumi və yeni cəhətlər özünü göstərir.

Onu da deyək ki, Azərbaycan müsiqisünəslığında xalq mahnilarının - janr, müsiqi xüsusiyyətləri baxımından - lad, melodika, quruluş xüsusiyyətləri və s. baxımından öyrənilməsi ilə bağlı tədqiqatlar mövcuddur (Üzeyir Hacıbəyli dən başlayaraq, Məmmədsəleh İsmayılovun, Rauf İsmayılladənin, Əfruzə Məmmədəvanın, Tahirə Kərimovanın və başqalarının əsərləri bu qəbildəndir). Ayrı-ayrı bəstəkarların mahnilarına həsr olunmuş tədqiqatlar da aparılmışdır (İmrəz Əfəndiyeva, Ceyran Mahmudova və b.). Lakin janr-əslub baxımından xalq və bəstəkar mahniları qarşılıqlı müqayisəli surətdə öyrənilməyib. Bunu nəzərə alaraq, biz bu məqalədə tarixi mahniların ənənəvi müsiqidə və bəstəkar yaradıcılığında janr xüsusiyyətlərinə nəzər salıq.

Azərbaycan ənənəvi müsiqi irləsində tarixi mahnilar bilavasitə tarixi hadisələrin təsviri altında yaranaraq, ictimai-siyasi həyatın əsas cəhətlərini özündə eks etdirir. Qədim dövrdən yadelli işğallardan əziyyət çəkən Azərbaycan xalqının həyatın tarixi mahnilarda öz təcəssümünə tapmışdır. Bu kimi mahniların böyük bir hissəsi öz mövzusuna görə milli-azadlıq hərəkatı, səsial-ətiraz, kəndli və xalq üşyani məzmununu özündə cəmləşdirir və Koroğlu, Qaçaq Nəbi, Qatır Məmməd, Səttərxan və başqa xalq qəhrəmanlarının adı ilə bağlıdır. Bu mahnilar aşlıqları və xanəndələrin repertuarında kök salaraq, xalq arasında çox sevilmiş və diller əzberinə çevrilmişdir. Tarixi mahniların yaranmasını onların məzmunundan təyin edərək, konkret bir dövrlə bağlılaşdırmaq mümkündür. Bu baxımdan tarixi mahniların inkişaf mərhələlərində xalq qəhrəmanı Koroğlunu və

ya Qaçaq Nəbinin - qaçaqqılıq hərəkatının digər qəhrəmanlarının adı ilə bağlı mahnilan tarixi mahni janrların mərhələləri kimi göstərmək olar. Bununla yanaşı, tarixi mahniların meydana gəlməsi inqilablar və mühərbiə dövrləri ilə bağlı olmuşdur. Bu baxımdan ənənəvi müsiqidə XX əsrin əvvəllerində, I dünya mühərbiəsi, İran inqilabı, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə Mustafa Kamal Paşanın, Səttərxanın adı ilə, eləcə də Türkülük ideyalarını eks etdirən "Mən bir türkəm", "Salonik marsı" və s. nümunələrin yaranmasını qeyd etməliyik. Tarixi mənbələrdə Xalq Cümhuriyyəti dövründə Azərbaycan milli ordusunun hissələrində oxunan hərbi mahni-marsları da geniş yayılması haqda məlumatlara rast gelirik. Bununla belə, deməliyik ki, tarixi mahniların inkişafı bəstəkar yaradıcılığında daha geniş vüsət kəsb etmişdir.

Azərbaycan bəstəkarlarının mahni yaradıcılığının tədqiqatçısı, müsiqisünə-alim İmrəz Əfəndiyeva özünün "Azerbaijdjanskə sovetskə pesnə" ("Azərbaycan sovet mahnisi") monoqrafiyasında qeyd edir ki, bəstəkar yaradıcılığında mahniların meydana gelməsində tarixi şərait böyük rol oynamış, mövzular həyatın tələbindən yaranmışdır. 1920-1930-cu illərdə Azərbaycan bəstəkarlarının mahni yaradıcılığında mövzusuna görə fərqlənən bir neçə qrup mahnilar formalashmışdır: 1) hərbi-vətənpərvəlik mahniları, müdafia mahniları (orduya həsr olunmuş mahnilar), mahni-marsları, 2) əmək və yeni həyat, yeni insanlar haqqında mahnilar; 3) vətən haqqında mahnilar, mahni-himnlər; 4) lirik mahnilar; 5) uşaq mahniları (2, s.20). Birləşdirilmiş janrlar kökləri xalq mahniları ilə bağlıdır, bununla belə bir sıra yeni mövzuların, janrların yaradılmasını da müşahidə edirik. Bütün bu mövzular mahnilara Ü.Hacıbəyli dən başlayaraq, bəstəkarlarımıza rast gelirik.

Xüsusi Ü.Hacıbəylinin yaradıcılığında tarixi mahnilar yeni məzmun və xüsusiyyətlər kəsb etmiş, vətənpərvəlik mövzusunda mahnilar meydana gəlmİŞdir. Bu mövzuya həsr olunmuş mahnilar marş və himn janrlarının xüsusiyyətlərini özündə birləşdirdiyinə görə bunları çox zaman mahni-marş və ya mahni-himn adlandıırlar. Bu mahnilar əsasən Azərbaycanda baş verən müəyyən ictimai-siyasi hadisələrə bağlı tarixi dövrlərde yaranmışdır. 1918-1920-ci illərdə Azərbaycan Demokratik Respublikası dövründə Ü.Hacıbəylinin mahni yaradıcılığının ilk nümunəleri olan vətənpərvəlik mövzusunda mahni, marş və himn nümunələri meydana gəlmişdir. "Milli marş", "Azərbaycan", "Çırpinirdin Qara dəniz" buna gözəl misaldır.

1920-ci illerin sonu və 1930-cu illerin əvvəllerində Azərbaycan sovet kültəvi mahnilarının ilk nümunəleri yarandı. O dövrdə yeni həyat tərzi yeni mahnilar tələb edirdi. Çox vaxt xalq mahnilarının sözlərini müasir həyata uyğunlaşdıraraq oxuyurdular. Bu dövrdə Ü.Hacıbəyli "Komsomolçu qız", "Süvari mahnisi", "Qızıl əsgər marş" və s. mahnilarını bəstələmişdir ki, bunlar xalq arasında məşhurlaşmışdır. Ü.Hacıbəyli uşaqlar üçün də vətənpərvəlik ruhu, vətəni tərənnüm edən

vətənpərvəlik, vətənin tərənnümü, işqili lirik hissələrin və derin həyecanlı duyuların təcəssümü, zəhmətkeş xalqın əməyi və həyatını eks etdirən mövzular bu qəbildəndir.

Bununla yanaşı, bilavasitə mühərbiə ilə əlaqadər olan yüksək mövzular, döyüşçülərin qəhrəmanlığını, cabəhə hadisələrinə həsr olunmuş mahnilar da meydana gelmişdir. Patriotik mahnilar əsasən sefərbəredici, çağışın ruhlu intonasiyalar üzərində qurularaq, onlarda doğma vətəni qorumaq üçün düşmənə qarşı amansız olmaq çağışın səslərin. Həmçinin, mühərbiə dövründə mahnilarında qəzəb, intiqam hissələri əsas yer tutur və bu mahnilar qətiyyətli, iradəli xarakteri ilə ferqlər. Müasir dövrə vətənpərvəlik mahnilarına böyük tələbat vardır və bəstəkar yaradıcılığında bu janr geniş surətdə inkişaf etdirilir.

Bəlkəliklə, Azərbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığı xalq müsiqisi üzərində yetişərk, xalq mahnilarının janrlarını inkişaf etdirmiş, bu sahəni yeni mövzu və janrlarla zənginləşdirmişdir. Bu gün də Azərbaycan müsiqi yaradıcılığında xalq və bəstəkar mahnilarının yanaşı və qarşılıqlı əlaqə şəraitiндə mövcudluğu onlara bu istiqamətdə tədqiqini zəruri məsələ kimi öne çəkir.

ƏDƏBİYYAT

1. Hacıbəyli Ü.Ə. Seçilmiş əsərləri. B.: 1985. 654 s.
2. Əfəndiəva İ.M. Azərbайджанская советская песня. B.: 1981. 150 s.

Исторические песни – в традиционной музыке и композиторском творчестве

Автор дает краткую характеристику жанровых особенностей азербайджанских народных песен и рассматривает их влияние на авторские песни. В тезисах отмечается, что аналогичным народно-песенным жанрам, в XX веке в композиторском творчестве возникли новые разновидности исторических песен – патриотические песни, марши, гимны и т.д.

Historical songs - in traditional music and composer's creativity

The author gives a brief description of genre features of Azerbaijani folk songs and considers their influence on author's songs. In the theses it is noted that similar folk-song genres, in the 20th century, new varieties of historical songs appeared in composer's creativity - patriotic songs, marches, hymns, etc.